

PREZENTACJA DLA KLASY 7 SP DO LEKCJI 26

JEZUS CHRYSSTUS POSTACIĄ HISTORYCZNA

JEZUS CHRYSTUS POSTACIĄ HISTORYCZNA

Święty Wojciech
strefa katechety

Józef Flawiusz

[żydowski kapłan, urodzony
około 37 r. po Chrystusie]

„Istniał także w owym czasie Jezus, mąż mądry, czy jednak godzi się nazwać Go mężem, był On bowiem wykonawcą cudownych dzieł, nauczycielem ludzi, którzy prawdę z rozkoszą przyjmują. Wielu Żydów, wielu też pogan przyciągnął do siebie. Był On Chrystusem. Kiedy Go Piłat oskarżonego przez naszych przełożonych ludzi skazał na śmierć krzyżową, nie przestali Go kochać ci, co Go najpierwsi umiłowali. Objawił im się im bowiem trzeciego dnia jako zmartwychwstały, jak to i wiele innych cudownych rzeczy przepowiedzieli o Nim boscy prorocy. Plemię, które wzięło od Niego nazwę przetrwało aż do naszych czasów”.

Publiusz Korneliusz Tacyt

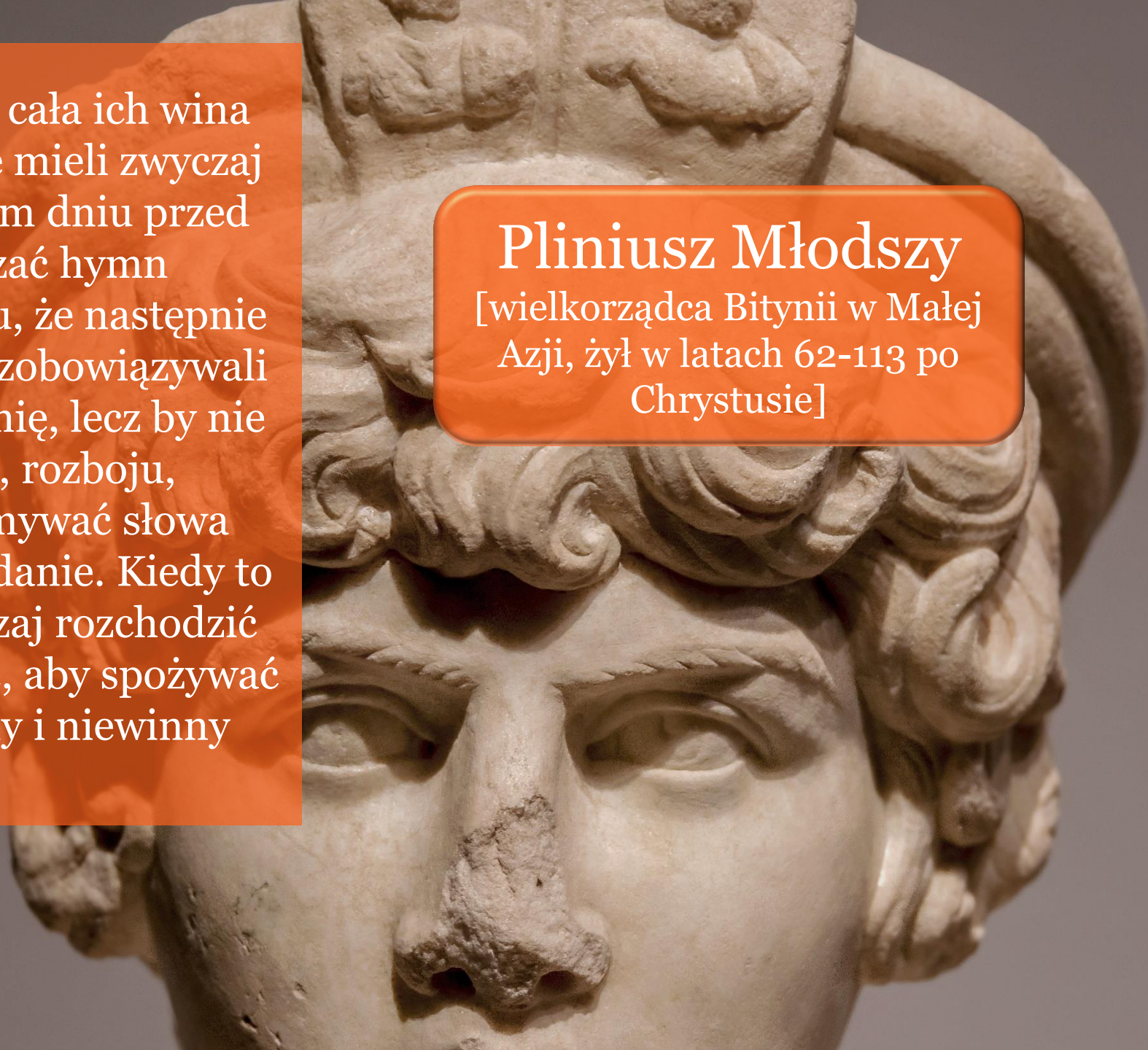
[rzymski historyk, żył w latach
54-119 po Chrystusie]

„Nie ustępowała hańbiąca pogłoska i nadal wierzono, że pożar był nakazany. Aby więc ją usunąć, podstawił Neron winowajców i dotknął najbardziej wyszukanymi káźniami tych, których znienawidzono dla ich sromot, a których gmin chrześcijanami nazywał. Początek tej nazwie dał Chrystus, który za panowania Tyberiusza skazany został na śmierć przez prokuratora Poncjusza Piłata, a przytłumiony na razie zgubny zabobon znowu wybuchnął nie tylko w Judei, gdzie się to zło wylęgło, lecz także w stolicy (...). Schwytano więc naprzód tych, którzy tę wiarę publicznie wyznawali, potem na podstawie ich zeznań ogromne mnóstwo innych, i udowodniono im nie tyle zbrodnię podpalenia, ile nienawiść ku rodzajowi ludzkiemu. A śmierci ich przydano to urągowisko, że okryci skórami dzikich zwierząt ginęli rozszarpywani przez psy albo przybici do krzyżów, albo przeznaczeni na pastwę płomieni.”.

„Twierdzili jednakże, że cała ich wina sprowadza się to tego, że mieli zwyczaj zbierać się w oznaczonym dniu przed świtaniem i wygłaszać hymn Chrystusowi jakoby Bogu, że następnie wzajemnie się przysięgą zobowiązywali nie, by knuć jakąś zbrodnię, lecz by nie popełniać kradzieży, rozboju, cudzołóstw, by dotrzymywać słowa i zwracać depozyty na żądanie. Kiedy to kończyło się, mieli zwyczaj rozchodzić się i gromadzić ponownie, aby spożywać pokarm – ale zwyczajny i niewinny pokarm”.

Pliniusz Młodszy

[wielkorządca Bitynii w Małej Azji, żył w latach 62-113 po Chrystusie]

Swetoniusz

[sekretarz Cesarza Hadriana,
żył w latach 85-160 po
Chrystusie]

„Klaudiusz, wypędził Żydów z Rzymu,
którzy podżegani przez pewnego
Chrestosa [Chrystusa], wszędzie wzniecali
niepokoje”.

Źródła chrześcijańskie potwierdzające historyczność Jezusa Chrystusa:

Cztery Ewangelie

Listy Apostolskie

Dzieje Apostolskie

Pisma Ojców Kościoła